

Kanten

Fravær af fædre leder til farlig modkultur

En ny virkelighed er ved at dukke op herhjemme. Blandt de mest radikale i denne bevægelse lyder bønnen: Fadervor, du som hverken er i himlen eller på jorden. (Arkivfoto). Foto: Mads Claus Rasmussen/Ritzau Scanpix

23. februar 2021, kl. 0:00

Af Kasper Støvring, klummeskribent hos kristeligt dagblad

Dette er en kommentar, og teksten er et udtryk for skribentens egen holdning.

Undersøgelser dokumenterer, at fraværet af fædre ofte fører til psykiske problemer, kriminalitet, alkohol- og stofmisbrug, vold, voldtægter, promiskuøs adfærd og ikke mindst til en søgen efter erstatningsfædre i bander og protestbevægelser

I løbet af 2020 var der månedlange voldelige optøjer i amerikanske byer, kulminerende med stormen på Kongressen i år. I medier som The New York Times og på eliteuniversiteterne raser også et totalopgør med den etablerede kultur.

Herhjemme har vi set tilsvarende tendenser med tusindtallige protester til fordel for Black Lives Matter, busteaktionen og hængningen af en dukke, der forestillede Mette Frederiksen (S). Det er endnu ikke så aggressivt som i USA, men det kan komme.

Alle disse aktioner er anført af såkaldte antifascister på den yderste venstrefløj, Black Lives Matterdemonstranter, woke -aktivister og højreradikale. Men hvad driver dem? Et svar er sammenbruddet af kernefamilien. Især fraværet af fædre.

I USA vokser mere end hvert fjerde barn op i et hjem uden en far. For sorte amerikanere er det hele to tredjedele af børnene.

Som med andre amerikanske forfaldssymptomer kan man frygte, at den tendens importeres til os. Vi ser det allerede i indvandremiljøet, i stigende skilsmisseprocenter og fænomener som solomødre.

Undersøgelser dokumenterer, at fraværet af fædre ofte fører til psykiske problemer, kriminalitet, alkohol- og stofmisbrug, vold, voldtægter, promiskuøs adfærd og ikke mindst til en søgen efter erstatningsfædre i bander og protestbevægelser.

Den amerikanske forfatter Mary Eberstadt har i bøger og artikler skrevet om dette sammenbrud og vist, hvordan vrede og frustrerede, faderløse sønner og døtre fører an i de radikale bevægelser. Og mange af bevægelsernes ledere er ikke blot selv resultatet af brudte familier med fraværende fædre – disse bevægelser ønsker også at smadre kernefamilien. For samfundet anses som pilråddent og gennemtæret af racistiske og patriarkalske strukturer.

Det er symptomatisk, at alt, der eksplicit har med faderfiguren at gøre, skal jordes. Det gælder ikke blot familiefaderen, men også Gudfader og fædrelandet.

Det er den nye virkelighed i USA, som så småt er ved at dukke op herhjemme. Det har ikke noget at gøre med Trump, strukturel racisme eller autoritære statsledere.

Det har primært at gøre med en dramatisk forandring i de grundlæggende værdier, de yngre generationer i dag bekender sig til. For de mest radikale af dem hedder parolen: Ned med familien, kirken og nationen!

Og deres bøn lyder: Fadervor, du som hverken er i himlen eller på jorden.